

Дорогі у Христі!

Сьогодні – у неділю Святих отців – Євангеліє розповіло нам про родовід Ісуса Христа від Авраама аж до народження нашого Спасителя. Слухаючи цей докладний перелік поколінь, можна збагнути, що прихід Христа до людей був заздалегідь підготовлений, тобто Його поява на землі відбувалася за точним планом Небесного Отця. Навіть більше, не тільки народження, а й усе життя Ісуса Христа вже століття наперед було передбачене пророками. Приклад цього знову ж знаходимо у святому Євангелії: коли три мудреці зі Сходу зупинилися в Ірода, щоб дізнатися, де народився новий Цар, він покликав книжників, які без тіні сумніву сказали, що Месія має прийти на світ у Вифлеємі Юдейським, «бо так написано пророком» (Мт. 2, 5).

Дорогі у Христі, звертаю на це Вашу увагу, бо, замислюючись над подіями щоденного життя, ми схильні думати, що вони стаються випадково. Ми часто вважаємо, що все могло б бути інакше. Інколи у нас створюється враження, що все довкола відбувається безконтрольно, що Господь Бог забув про світ. Однак наша віра, побудована на Божому об'явленні, дає нам протилежну відповідь: все, що відбувається в нашому особистому і суспільному житті, окрім гріха, відповідає Божому плану. Доказ цього знаходимо саме в життєписі Ісуса Христа, від обітниці Месії нашим прародичам у раю аж до Його славного воскресіння. Відтак виникає наступне запитання: чому Господь Бог допускає обставини, які є для нас неприємними чи навіть завдають нам великих страждань? Цього разу нам відповідає сам Ісус Христос в Євангелії від Луки, коли говорить про дальший розвиток історії та різні трагічні події, які мають статися в майбутньому. Його слова звучать так: «Це дасть вам нагоду свідчити» (Лк. 21, 13). Якби не було голодних – нікого було б годувати, якби не було спраглих – нікого було б поїти, якби не було чужинців – нікого було б прийняти, якби не було хворих чи ув'язнених – нікого було б відвідати. Якби не було Різдва – не було б Великої п'ятниці та Воскресіння. Отже, все те, що відбувається довкола нас, навіть найбільш трагічне, – це Божий план для нас, який дає нам нагоду свідчити Христові, шукаючи правди, справедливості й добра.

Здавалося б, що ці думки не мають нічого спільного із радісним різдвяним часом, коли люди збираються за спільним столом, обмінюються дарунками, колядують, відвідують одне одного... Насправді суть великого празника Різдва Христового не в цих зовнішніх і швидкоплинних речах, – суть цього празника в тому, що Єдинородний Божий Син прийшов поміж нас, аби здійснити вповні план Небесного Отця для нашого спасіння. Тому моїм найбільшим побажанням для всіх нас є те, щоб ця правда, що з нами Бог, посідала головне місце у наших різдвяних святкуваннях, щоб ми зберігали її у наших умах і серцях протягом цілого року і щоб вона робила наше життя зрозумілим, надавала кожній миті нашого земного існування спасенної вартості.

Дорогі у Христі! Наприкінці цього послання хотів би висловити до вас одне прохання, яке певною мірою пов'язане із різдвяними святкуваннями, оскільки стосується землі, на

котрій народився наш Спаситель. Сьогодні на Святій Землі, зокрема у Вифлеємі, християни, які вже становлять меншість, перебувають у невідрадному становищі. Ці люди очікують нашої підтримки. Вірні нашої Церкви в Україні ще добре пам'ятають, що таке утиски і переслідування, бо потерпали від них ще кілька десятиліть тому. Разом із тим вони розуміють, яке значення має молитовна підтримка, що про неї вони просили своїх співбратів і сестер, котрі на той час проживали закордоном. Звичайно, доля християн у Святій Землі відрізняється від тої, яку ми мали в минулих роках, однак вона все таки дуже тяжка і ми повинні їм допомагати. Поручаймо Милостивому Господові жителів тої землі, на якій воплотився Його Єдинородний Син, і християн – Його вірних послідовників. Нехай це буде для них наш різдвяний дар.

Найщиріші Вам побажання, благодатного і радісного Різдва Христового!

Благословення Господнє на вас!

Христос рождається!